Dosarul nr.4-30/2026
4-26012433-09-4-03022026

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

22 aprilie 2026 mun.*****

Judecătoria ***, (sediul Central)**
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lina Popescu
Grefier Tina Sergentu

Cu participarea :
Agentului constatator Maxim Calmaţui
examinînd în şedinţă publică, în limba de stat, cauza contravenţională privind învinuirea lui

Strul Serghei, născut *****, IDNP *****, domiciliu mun. *****, str.***** 20 ap.10,

învinuit în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 116 alin.(2) Cod contravenţional,

c o n s t a t ă:

La 30 ianuarie 2026, de către specialist principal DPM și RF Primăria mun.Bălți, Calmațui Maxim a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie seria PR nr. 000538 potrivit căruia Strul Serghei, în perioada 2020- prezent, pe bd. M.Eminescu nr. 10, între bunul imobil 0300302.120.01-158.01, în urma efectuării lucrărilor de construcție (dimensiunile la sol : 6,3 m x 4,5 m x 1,45 m x 1,35 m x 1,35 m x 4,65 m x 2,35 mx 2,98 m) în rezultatul cărora a avut loc săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 177 alin. (2) lit. f) Cod contravențional și prin care este ocupată nelegitim porțiunea de teren public nr. cadastral 300302.655, S ocupată 17,7 m.p.; (6,3 m x 4,5 m x 1,45 m x 1,35 m x 1,35 m x 4,65 m x 2,35 mx 2,98 m) parte din construcție.

La 02 mai 2025 în adresa Judecătoriei Bălți (sediul Central) a parvenit procesul verbal cu privire la contravenţie seria PR nr. 000538 din 30.01.2026, întocmit în privinţa Strul Serghei, cu recomandarea de a-i aplica sancţiune sub formă de amendă, cu demolarea construcţiei neautorizate.

În şedinţa de judecată, agentul constatator Calmaţui Maxim a susținut temenicia procesului-verbal și a solicitat sancționarea contravenientului cu amendă și demolarea construcției cu eliberarea porțiunii de teren ocupate nelegitim.

În cadrul ședinței de judecată făptuitorul Strul Serghei nu a recunoscut vinovăția în comiterea contravenției incriminate, explicînd instanței de judecată că construcția a fost edificată cu autorizația primăriei mun. Bălți, cu perfectarea actelor în sensul respectiv și contrasemnate și autorizate de specialiști din domeniu.

Instanţa de judecată examinând materialele cauzei contravenţionale, audiind opinia participanţilor la proces, cercetând probele administrate în cadrul procesului contravenţional, ajunge la concluzia că în acţiunile lui Strul Serghei sunt întrunite elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 116 alin.(2) Cod contravenţional, iar vina contravenientului este demonstrată prin probele administrate la cauza contravenţională.

Reieşind din natura penală a contravenţiei, stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 § 2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod Contravenţional şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigaţie completă, nepărtinitoare şi obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient şi concludent pentru stabilirea circumstanţelor importante ale cauzei, determinarea existenţei faptei contravenţionale, încadrarea juridică a faptei contravenţionale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 din Codul contravenţional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei fiind detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, data și timpul săvârșirii contravenției, precum și a numelui și datelor de identitate (IDNP) ale petentului, fiind indicat locul săvârșirii acesteia, figurând și semnătura agentului constatator.

Instanța reține că au fost respectate dispozițiile legale prevăzute sub sancțiunea nulității absolute, or, analizând minuțios actul contestat, instanța constată că, la redactarea procesului – verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a acordat o deplină eficiență prevederilor art.443 și art.445 Cod contravențional, consemnând în cuprinsul actului contestat toate circumstanțele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, iar alegațiile contestatarului sunt neîntemeiate.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cît privește poziția apărării privitor la anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional din motivul lipsei întocmirii planului de remediere, or, agentul constatator în cadrul ședinței de judecată a explicat că Strul Serghei nu a recunoscut comiterea contravenției, respectiv un eventual plan de remediere nu a fost posibil de intocmit, ba mai mult, instanța de judecată constată că, Strul Serghei inclusive în cadrul ședinței de judecată a negat cu desăvîrșire comiterea contravenției incriminate.

În continuare, instanţa de judecată reţine că au fost respectate dispoziţiile legale prevăzute sub sancţiunea nulităţii absolute, iar invocarea acestui fapt în contestație nu și-a găsit confirmarea.

În ceea ce priveşte temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa va reţine aplicabilitatea în speţă a dispoziţiilor art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

Normele pretinse a fi încălcate de către contravenient sunt adresate tuturor cetăţenilor şi nu priveşte o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestor norme fiind punitiv şi preventiv, astfel încât sunt valabile garanţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, §§25-26). Articolul 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumţiei de nevinovăţie, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

În conformitate cu art. 458 Cod contravenţional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Conform art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională..

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din acelaşi Cod, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În şedinţa de judecată s-a stabilit cu certitudine că, la 30.01.2026, de către specialist principal DPM și RF Primăria mun.Bălți, Calmațui Maxim a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie în privinţa lui Strul Serghei, privind ocuparea nelegitimă a terenului prin acaparea acestuia ca rezultat al contrucției edificate pe bd. Eminescu 10 mun. Bălți.

Contravenţia prevăzută de art. 116 alin.(2) Cod Contravenţional, prevede răspunderea pentru ocuparea nelegitimă a terenurilor, îngrădirea lor şi se sancţionează cu amendă de la 24 la 30 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 180 la 240 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.

Potrivit art. 425 alin. (1-3) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.Alin.(2), al aceluiaşi articol prevede că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Alin.(3) aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Din conţinutul alin.(5) a articolului precitat, reiese că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod, iar din conţinutul alin.(6) lit. c) acelaşi articol, nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

În urma examinării materialului probator anexat de către participanţii la proces, instanţa de judecată concluzionează că vinovăţia Strul Serghei se confirmă prin următoarele probe: proces-verbal cu privire la contravenție din 30.01.2026, nota de serviciu nr. 266 din 26.06.2025, cererea depusă de Strul Serghei la 26.01.2023, copia contractului nr. 2297 din 23.06.2004 încheiat între primăria mun. Bălți și ÎI Sochircă Inga, acordul la contract din 16.07.2015; planul cadastral, proces-verbal de recepție finală nr. 03 din 15.12.2004, copia contractului încheiat dintre ÎI Sochircă Inga și Strul Serghei la 14.12.2019, scrisoare de informare din 14.02.2023 adresată Primăriei mun. Bălți de către ÎI Sochircă Inga, acord de reziliere a contractului nr. 2297 din 30.03.2023, act de predare-primire din 30.03.2023, proces-verbal de cercetare la fața locului din 01.07.2025 a construcției edificate din bd. Eminescu 10 cu pozele foto, schița de lucru pe 2 file, scrisoare nr. 4055/25 din 29.07.2025, copia autorizației de construire nr. 185 din 17.10.2019, copia certificatului de urbanism nr. 526 din 02.10.2019, copia proiectului de

execuție, act de constatare pe teren din 20.12.2022, poza foto, proces-verbal de recepție finală nr. 2 din 14.08.2020, proces-verbal de recepție finală nr. 1 din 14.08.2020, copia certificatului despre rezultatele inspectării bunului imobil nr. 7 din 10.09.2020 cu anexele, scrisoare nr. 5327/25 din 29.09.2025, prescripție.

Instanța reține că, prin schița anexată la materialele cauzei se confirmă ocuparea terenului proprietate public de pe bd. Eminescu nr. 10 mun.Bălți, prin care se concluzionează că terenul în regiunea respectivă, este ocupat abuziv de către Strul Serghei prin edificarea construcției.

Instanța de judecată constată că, deși în cadrul ședinței de judecată Strul Serghei, a indicat că toate actele pentru edificarea construcției au fost perfectate în conformitate cu normele legale, de către specialiști specializați din cadrul Primăriei mun. Bălți, care nemijlocit și au semnat aceste acte, nu pot fi reținut de către instanța de judecată, or, actele permisive au fost înaintate spre autorizare de către Strul Serghei, și tot lui îi parține contrucția edificată, respectiv nu poate fi pasată răspunderea unor terțe persoane în situația în care materialele cauzei atestă prezența vinovăției lui Stul Serghei de comiterea faptei constatate de către agentul constatator în sarcina sa.

Astfel, sub aspectul temeiniciei celor invocate, instanţa reţine că situaţia de fapt indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție seria PR nr. 000538 din 30.01.2026 este întemeiată și corespunde realităţii.

Instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate.

În ipostaza creată şi descrisă supra, vinovăţia contravenientului în săvârşirea contravenţiei şi-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rînd cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarului Strul Serghei precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentul constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuit, or această poziție de către instantă este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientului de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Pe cale de consecință, instanța consideră necesar de a-l recunoaște vinovat pe Strul Serghei în comiterea contravenției prevăzute de art.116 alin.(2) din Codul Contravențional al RM.

Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcţiile şi scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art.32 Cod Contravențional al RM, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale gravităţii faptei comise, potenţialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa sancţiunii. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă.

Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.Reieşind din conzluziile stabilite în urma cercetării judecătoreşti, ţinând cont de scopul legii contravenţionale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii, instanţa de judecată consideră că stabilirea unei pedepse contravenţionale sub formă de amendă va fi o pedeapsă echitabilă pentru fapta imputată.

Prin prisma celor elucidate supra, instanţa de judecată concluzionează că este necesar de a aplica contravenientului o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1200,00 lei.

Instanța consideră necesar de a explica contravenientului că potrivit art.34 alin.(3) Cod Contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 72 de ore din momentul în care contravenientului i se aduce la cunoştinţă actul cu privire la stabilirea amenzii. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Potrivit prevederilor art. 439^4 Cod contravențional **î**n procesul contravenţional, în scopul înlăturării consecinţelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvîrşirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sînt întrunite condiţiile de tragere la răspundere contravenţională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.

Conform art. 439^6 alin.(1), (3) Cod contravențional, demolarea construcțiilor neautorizate se aplică în cazul faptelor prevăzute la art.116, 134, 134^1, 168, art.177 alin.(3), alin.(4) lit.c)și d), art.178, 179 şi 226 şi atrage, după caz, remedierea construcțiilor afectate în urma intervențiilor neautorizate. Demolarea construcțiilor neautorizate şi defrişarea arborilor şi arbuştilor se dispun de către instanța de judecată şi pot fi aplicate chiar dacă este înlăturată răspunderea contravențională în temeiul art. 26 sau procesul contravențional a încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. f).

Rezumînd normele legale expuse, se atestă faptul că, la constatarea vinovăției persoanei de comiterea contravenției prevăzute de art. 116 Cod contravențional, aplicarea măsurii de siguranță sub formă de demolarea construcției neautorizate nu reprezintă o obligație legală necondiționată, ci mai degrabă o prerogativă ce ține de discreția instituțională a instanței. Iar dispunerea aplicării acesteia este dictată în exclusivitate de

„scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârșirii faptelor contravenționale”, așa cum este prevăzut expres de art.439[4] Cod contravențional.

În speță, instanța de judecată constată că, măsura de siguranță prevăzută la art. 439[6] Cod contravențional – demolarea construcțiilor neautorizate, poate fi aplicată de către instanța de judecată în situația necesității motivate a aplicării acesteia, urmând a fi verificată prin prisma „triplului test”, constant emanat din jurisprudența CtEDO, care se aplică direct în jurisprudența Republicii Moldova, reieșind din prevederile art. 4 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

În acest mod, „triplul test” presupune trei condiții asumate corelativ pentru a justifica și argumenta o restricție adusă: a) limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică.

Potrivit Deciziei nr. 33 din 29 martie 2018, Curtea Constituţională a apreciat că deşi măsura demolării construcţiilor neautorizate este aplicabilă în cazul comiterii acestor contravenţii, incidenţa ei nu este determinată de existenţa răspunderii contravenţionale pentru fapta săvârşită, ci de existenţa stării de pericol relevată de acea faptă, care nu a fost probate în prezenta speță.

Prioritar, instanța de judecată reține că fapta lui Strul Serghei de ocupare nelegitimă a porțiunii de teren public, amplasat pe bd. M.Eminescu nr. 10, între bunul imobil 0300302.120.01-158.01, a fost comisă în baza certificatului de urbanism și a autorizației de construcție, și anume a fost edificată pentru amenajarea unui spațiu destinat pentru utilitate publică.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată reține că, construcția nu afectează accesul pietonilor asupra bunurilor imobile mărgieșe și nici a terenurilor învecinate, construcția fiind realizată fără a obstrucționa sau afecta în mod negativ fluxul pietonal existent.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată constată că aplicarea măsurii de siguranță nu trece testul de proporționalitate dintre fapta comisă și pedeapsa aplicată, nefiind probat nici faptul că existența construcției respective aduce atingerea normelor de siguranță care să afecteze drepturile și libertățile unor terțe persoane.

Pe de altă parte, aplicarea unei măsuri de siguranță disproporționate față de consecințele și gravitatea faptei săvârșite de contravenient, este susceptibilă de a aduce atingere iremediabilă dreptului de proprietate al ultimului.

Tot în susținerea poziției sale, instanța de judecată a reținut și Decizia Curții Constituționale nr. 33 din 29.03.2018 (în vigoare 29.03.2018) de inadmisibilitate a sesizării nr. 153a/2017 privind controlul constituţionalităţii articolelor 4394 litera b) şi 4396 din Codul contravenţional al Republicii Moldova nr. 218 din 24 octombrie 2008 (demolarea construcţiilor neautorizate ca măsură de siguranţă), Curtea statuând că, „deşi măsura demolării construcţiilor neautorizate este aplicabilă în cazul comiterii acestor contravenţii, incidenţa ei nu este determinată de existenţa răspunderii contravenţionale pentru fapta săvârşită, ci de existenţa stării de pericol relevată de acea faptă. Astfel, Curtea constată că demolarea construcţiei neautorizate nu are ca scop pedepsirea

contravenţională a vinovatului, ci asigurarea ordinii publice prin prevenirea consecinţelor negative în cazul unor construcţii realizate cu nerespectarea prevederilor legii”.

La fel, în decizia Curții Constituționale nr. 174 din 07.12.2023 (în vigoare 07.12.2023) de inadmisibilitate a sesizării nr.237g/2023 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolului 4396 alineatele (1), (3) şi (4) din Codul contravenţional (demolarea construcţiilor neautorizate), Curtea a statuat că, „aplicarea măsurii de siguranţă a demolării construcţiilor neautorizate presupune o punere în balanţă a intereselor concurente, iar punerea în balanţă într-un caz concret reprezintă o competenţă a judecătorilor de drept comun.

Referitor la articolul 28 din Constituţie, care garantează dreptul la viaţa privată, precum şi la articolul 46 din Constituţie, care garantează dreptul de proprietate, Curtea subliniază că le revine instanţelor de drept comun să constate incidenţa acestor drepturi în cazul concret pe care îl judecă şi să pună în balanţă interesele concurente, astfel încât să asigure respectarea principiului proporţionalităţii”.

În succesiunea raționamentelor prenotate, reținînd faptul că construcția ridicată nu afectează careva drepturi ale terțelor persoane sau părții stradale, este destinată uzului public, instanța va respinge solicitarea agentului constatator, privind aplicarea măsurii de siguranță - demolarea construcției, ca fiind neântemeiată și net disproporțională față de dreptul de proprietate al contravenientului.

În baza celor expuse, conducându-se de art. 7, 10, 439[6], 452, 456-460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

hotărăște:

Se recunoaşte vinovat Strul Serghei de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 116 alin. (2) Cod contravenţional, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale, ceea ce constituie 1200,00 (una mie două sute) lei.

Se explică contravenientului Strul Serghei că potrivit art.34 alin.(3) Cod Contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 72 de ore din momentul în care contravenientului i se aduce la cunoştinţă actul cu privire la stabilirea amenzii. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Solicitarea agentului constatator privind aplicarea măsurii de siguranță conform art. 439[6] Cod Contravențional – demolarea construcţiei se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Lina Popescu**